

Chuyện hai người tù gặp lại

Mến gửi nhà thơ Thy Lan Thảo

Đời cứ ngỡ không bao giờ gặp lại
Mà hôm nay hội ngộ ở phương này
Cùng nhau kể những ngày thê lương đó
Cảnh mười năm khốn khổ cảnh lưu đày

Tháng tư đó, tôi anh cùng gậy súng
Bị bạn thù trở mặt, phải lao lung
Nỗi oan nghiệt, phải đành buông tay súng
Nuốt hận vào tim, giả biệt kiếm cung

Đời hồ hải chôn vùi chung một xó
Chốn nhà giam, khốn khổ cảnh tù đày
Thân cá chậu chim lồng, ôm hờn tủi nhục
Biết nói gì hơn, ngậm đắng nuốt cay

Gặp lại nhau giữa trại tù đất Bắc
Hết Sơn La, Vĩnh Phú đến Hà Tây
Về Nam Hà thân héo gầy xơ xác
Chết dần mòn vì lao động khổ sai

Giờ nhắc lại những ngày trong lao lý
Đói khát đau thương tủi nhục ê chề
Nhờ thời thế xoay dần bao biến đổi
Tưởng mục gông nào thấy được ngày về

Nay gặp lại nơi phương trời xứ lạ
Tưởng chừng như trong giấc mộng chiêm bao
Mới hôm nào trong tù, khi gậy súng
Giờ gặp nhau sao mắt lệ tuôn trào

Tình chiến hữu năm nào luôn vẫn nhớ
Thêm những ngày lao lý, khó lòng quên
Chuyện đau thương đó, kể còn chưa dứt
Thêm chuyện đời càng nghĩ bạc đầu thêm

Còn gặp nhau đây, mừng không kể xiết
Hày kể cho vơi muôn vạn nỗi sầu
Tưởng nhớ vong linh những bằng hữu chết
Chỉ hận tình người, thật quá đốn đau

Bao năm qua nơi phương trời xa xứ
Ôm nỗi sầu quá khứ chốn lưu vong
Bờ bến cũ ngậm ngùi thân lữ thứ
Nhìn xót xa đau bao chuyện nát lòng

Bằng hữu bốn phương vẫn còn cách biệt
Có đưa đi biên biệt chẳng quay về
Nhìn lại thân ta mái đầu đã bạc
Ôm nỗi buồn man mác nhớ miền quê

Ôi quê xưa biết ngày nào ta trở lại
Nhưng bây giờ còn lại chốn này thôi
Tình đồng đội mãi còn không phai nhạt
Hãy cố vùng lên vào phút cuối đời...!

Austin, mùa hè 2008

Phạm Thành Tính